

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 d'abril del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- Prèvia petició de citació a judici de data 1-12-2015, en l'Audiència del dia 1-2-2016, la representació processal d'Y., formulà demanda en judici verbal civil, pel procediment abreuja, en reclamació de quantitat, contra el Sr. X.B.E., tot sol·licitant es dictés Sentència declarant la resolució del préstec amb efectes a data 13-11-2015, tot i declarant l'exigibilitat de l'import resultant de la liquidació de l'esmentat préstec tal i com resultava del document 2: 7.728,78.- €, condemnant la part defenent a pagar a Y. l'esmentat import incrementat amb els interessos liquidats trimestralment i calculats al tipus per a "descoberts" a partir del dia 13-11-2015, data de la liquidació (aleshores el 12,142%), fins al seu total pagament

i la totalitat de les costes judicials, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador executant els béns de la demandada.

SEGON.- En data 22-2-2016, la representació processal del demandat contestava la demanda articulada de contrari articulant excepcions peremptòries de manca d'acreditació de l'origen del deute reclamat, de manca de reclamació prèvia i extrajudicial del deute i de manca de resolució prèvia del contracte de préstec i en quant al fons oposant-se a la demanda articulant alhora demanda reconvençional, tot i sol·licitant es dictés Sentència estimant les excepcions articulades condemnant l'adversa al pagament de les costes processals causades. Subsidiàriament en l'eventualitat que s'estimés la demanda interessava que s'establís que els interessos moratoris reclamats per la part demandant eren abusius i desproporcionats, havent-se d'aplicar els interessos legals a comptar de la data de resolució del contracte de préstec i au en aquest supòsit no es condemnés el demandat al pagament de les costes processals causades en tant que s'estimi que els interessos reclamats ren abusius i desproporcionats en tant que quedi acreditat que la part agent no va formular cap requeriment de pagament previ i extrajudicial abans d'interposar la demanda.

Per altressí interessava l'estimació de la demanda reconvençional condemnant Y. a lliurar al seu representat l'extracte de moviments del compte número xxxxxxxx des de la data d'atorgament del préstec i fins a la present demanda, tot i condemnant-se la part agent al pagament de les costes inclosos els honoraris d'advocat i de procurador corresponents a la demanda reconvençional.

TERCER.- En data 7-3-2016, la representació processal d'Y. contestava la demanda reconvençional plantejada oposant-se al seu triomf interessant es dictés Sentència desestimant-la íntegrament i imposant a la contrapart el pagament de les costes ocasionades.

QUART.- Obert el judici a proves en data 11-4-2016 han estat

practicats els mitjans de prova proposats per la part agent amb el resultat obrant en autes a excepció de la prova III.- Reconeixement de Signatura de els sol·licitades per la part agent declarada innecessària per Providència de 29-9-2016.

CINQUÈ.- En data 24 dels corrents els litigants han formulat escrit de conclusions reproduint les seves pretensions inicials.

SISÈ.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 26 d'octubre de 2016 i va decidir : *“Estimar substancialment la demanda interposada per Y. contra el Sr. X.B.E. declarant-se la resolució del contracte de préstec amb efectes a comptar del dia 13-11-2015 tot i condemnant el defenent a satisfer a la part demandant la suma de 7.728,78.- € incrementat dels interessos legals comptadors des de la data indicada i fins el dia del seu total pagament, tot i desestimant-se la demanda reconvencional plantejada pel demandat contra l'entitat demandant, i sense fer especial pronunciament en costes processals.”*

SETÈ.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la part defenent principal i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació i que es desestimés la demanda principal i s'estimés la seva demanda reconvencional, imposant a l'adversa les costes del procediment.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- En el present procediment, la part agent Y., S.A., reclama front la part defenent el Sr. X.B.E. en demanda en la que sosté una petició de condemna per resolució anticipada d'un contracte de préstec amb efectes de 13.11.15 i al pagament de la suma del saldo liquidat en aquella data de

7.728,78€, més els interessos pactats i les costes de la instància. El defenent al seu torn va interposar una demanda reconvençional per la qual demanava la condemna de l'entitat agent al lliurament d'un extracte del seu compte corrent.

La sentència del Tribunal Unipersonal estima substancialment la demanda principal i desestima la demanda reconvençional sense fer imposició de les costes de cap de les demandes.

Contra tal decisió s'alça la part vençuda.

SEGON.- En efecte, la part defenent va argumentar en la seva contesta a la demanda que la part contrària no l'havia requerit de pagament de manera extrajudicial ni tampoc l'havia informat de la seva intenció de resoldre anticipadament el contracte de préstec que els vinculava. També impugnava els interessos reclamats per abusius, extrem aquest que ha estat estimat per la sentència d'instància.

En el seu recurs, la part apel·lant insisteix en dues qüestions formals respecte la demanda principal i en la conveniència de l'estimació de la seva demanda reconvençional.

TERCER.- Vegem les qüestions formals que al·lega la part apel·lant. Les dues van íntimament unides i es resumeixen en la inexistència de requeriment previ de pagament del saldo deutor i de la voluntat d'Y. de resoldre anticipadament el contracte si no es posava al corrent de pagament de les quotes del préstec que estaven impagades.

Però en la seva contesta a la demanda, la part defenent es limita a denunciar aquell incompliment extrajudicial doble, sense fer esment a que la causa de no haver rebut les notificacions escrites que l'entitat va lliurar en dates 18.9.15 (foli 46-48) i 13.11.15 (foli 49-54) era perquè havia canviat de domicili, qüestió aquesta no plantejada en la contesta a la demanda. Més

enllà de que en no haver efectuat aquesta manifestació del canvi de domicili en el seu moment processal oportú ja seria motiu de rebuig per infringir el principi *nihil innovari appellatione interposita* (D. 49.7.1pr). I efectivament així és. Constant jurisprudència de la Sala (veure STJC de 20.2.1997, i de 23.7.15, entre moltes d'altres) ha vingut reiterant que només podran ser objecte d'impugnació davant la Sala aquelles qüestions que hagin estat objecte de debat i de possible contradicció entre les parts en la instància. No estem davant d'un nou judici on es puguin fer noves proves (llevat de casos excepcionals previstos en l'article 73 de la Llei transitòria de procediments judicials) o articular noves pretensions, sinó de revisar la valoració de les proves efectuades en la instància i revisió també de l'aplicació del dret efectuada sobre les pretensions ja formulades. Queden excloses lògicament aquelles qüestions que es derivin estrictament del moment de dictar-se la sentència.

Però a més d'això hem de recordar dues qüestions més. La primera referida a la regla de l'autorresponsabilitat. Com ja vàrem dir en la STSJC 226/15, si el destinatari no vol ser notificat d'alguna comunicació que se li ha tramès per servei postal amb avís de recepció per trobar-se absent en el moment de personar-se el funcionari de correus i li deixa avís de recollida i malgrat aquest avís no va a recollir la comunicació, ja no es pot imputar a la part remitent cap mena de retret perquè ha quedat exclusivament en mans del destinatari rebre o no la comunicació. Això és el que ha succeït en el present cas en que -segons veiem en els avisos de recepció dels folis 48 i 53-, es va deixar avís de recollida per absència del destinatari i no per ser desconegut en l'adreça d'Edifici P., escala x., 1er, 1^a d'Andorra la Vella. En conseqüència les dues comunicacions cal tenir-les per fetes als efectes que aquí interessen.

I la segona precisió que cal fer és la de que, com ja dèiem en la nostra STJC 285/15, que d'acord amb l'article 20 de la Llei 13/2013 de 13 de juny sobre Competència efectiva i protecció del consumidor, la bona fe en

el compliment de les obligacions contractuals també cal exigir-la al consumidor.

I aquesta precisió va a tomb de que l'adreça de P. escala x.,1er,1ª que ara el defenent afirma que no és la bona per haver canviat de domicili, resulta que és la mateixa que el Sr. Nunci (foli 11) va citar-lo en el present procediment on va ser trobat i va poder personar-se a les actuacions i designar advocat i procurador. Per tant, no pot ara negar que l'adreça on li varen intentar fer les notificacions -la manca de les quals denuncia-, era correcta. Tot això sense tenir en compte que per mails de 6.7.15, 3.8.15 i 23.11.15 (fins i tot amb posterioritat al tancament del compte) el Banc li havia anat comunicant la mancança de pagament puntual de les quotes pactades i que el seu darrer ingrés es remuntava al 28.5.15 (1.100€). En conclusió, no es pot sostenir el motiu ni emparar una actuació allunyada de la bona fe exigible a tothom, també als consumidors.

QUART.- Pel que fa al greuge centrat en la demanda reconvencional ha de ser estimat perquè efectivament es va veure satisfeta la seva petició amb la documentació aportada per la part defenent reconvencional en la seva contesta (l'extracte del compte) i no consta acreditat per Y. que hagués intentat lliurar-li abans aquell extracte, malgrat la petició que havia fet a l'entitat, segons va reconèixer l'empleada de la mateixa que va declarar com a testimoni (foli 90, pregunta quarta i cinquena). Per tant, hem de concloure que la defenent reconvencional es va aplanar a la pretensió de la agent reconvencional i això suposa una estimació de la seva demanda i no una pèrdua d'objecte, sense que afecti al pronunciament sobre la imposició de les costes de la instància respecte la demanda reconvencional atès l'aplanament.

CINQUÈ.- L'èxit parcial del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la no imposició de les costes d'aquesta alçada (arg. Novel·la 82, cap. X).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR PARCIALMENT el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. X.B.E. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlle en data 28 d'octubre de 2016, que revoquem només en el sentit d'estimar la demanda reconvençional presentada pel recurrent. Mantenim la resta del pronunciament.

No fem pronunciament de les costes causades en aquesta alçada derivades d'aquest recurs.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-